

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2410/08.09.2017 г., гр.Варна

Административен съд – гр.Варна, ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТИ СЪСТАВ, в закрито съдебно заседание на осми септември две хиляди и седемнадесета година в състав:

СЪДИЯ : КРЕМЕНА ДАНАИЛОВА

като разгледа докладваното административно дело №2248/2017 г. по описа на Административен съд – гр.Варна, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ /СОПА/ със седалище гр.Варна, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. издадено от секретаря на Община Варна, с което е предоставен достъп до обществена информация по заявление с рег. № ДОИ17000102ВН/29.06.2017 г. от СОПА, в частта за несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Жалбоподателят сочи, че в заявлението е поискано обществената информация да се предостави по електронен път на адрес office@sopa.bg или друг интернет адрес. Органът е предоставил информацията по формата „преглед на оригинал“. Изтъква, че не отговаря на истината, тезата на органа, че фотозаснемането би увредило картния план. Отправено е искане за отмяната на решението в оспорената част.

Ответник – Секретар на Община Варна, чрез юрисконсулт Гоцева, в писмен отговор с.д. № 13739/25.08.2017 г. оспорва жалбата, като недопустима, в условията на алтернативност като неоснователна, като са изложени съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

От СОПА е подадено заявление за достъп до обществена информация рег. № ДОИ17000102ВН/29.06.2017 г. за предоставяне на електронно копие от кадастрален план на Морската градина от 1965 г.

Издадено е Решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. от секретаря на Община Варна, с което е предоставен достъп до обществена информация по посоченото заявление, като на основание чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ, поради амортизиране на картната основа предвид дългогодишното ѝ ползване, е разрешено информацията да се предостави под формата на преглед на оригинал на посочения план, с приемо – предавателен протокол.

Жалбата подадена от СОПА е недопустима, поради следните съображения:

С Решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. издадено от секретаря на Община Варна на СОПА е предоставена исканата обществена информация, но в различна от предпочитаната от заявителя форма. Решението е благоприятен административен акт за жалбоподателя, предоставена е исканата обществена информация при условията на чл. 26, ал.1, т. 1, вр.чл.27, ал.1, т.1 от ЗДОИ. Заявлението за предоставяне на обществена информация е удовлетворено изцяло, поради което за жалбоподателят не е налице правен интерес от оспорване на Решение рег. № ДОИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. издадено от секретаря на Община Варна. В този смисъл е съдебната практика: определение на ВАС по адм. д. № 7161/2017 г., определение на ВАС по адм. д. № 8517/2013

г. и решение на ВАС по адм.д. № 3174/2014 г. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за упражняване правото на жалба, поради което отсъствието му прави жалбата на СОПА недопустима по арг. на чл.159, т.4 от АПК.

Ответникът е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК сочи, че когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата я оттегли, страната, за която административният акт е благоприятен има право на разноски, а чл. 143, ал. 4 от АПК установява изрично задължението за разноски при същите условия, включително минималното възнаграждение за един адвокат. Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2013 г. по тълкувателно дело № 5/2009 г., на ВАС, в случаите, в които съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата си, страната дължи заплащане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, когато административният орган е представляван от юрисконсулт в съдебно-административното производство. В мотивите на същото тълкувателно решение е отчетено, че в разпоредбата на чл. 143 от АПК - "Отговорност за разноски" - не е дадена пълна и изрична регламентация на всички хипотези, при които се дължат разноски, при което е налице непълнота, която може да бъде преодоляна, чрез субсидиарно приложение на ГПК, на основание чл. 144 от АПК. Изрично е прието, че мълчанието на законодателя относно дължимостта на разноски в случаите, които не са изрично уредени в чл. 143 от АПК, съставлява хипотезата на т. нар. "неуредени случаи", при които ГПК е субсидиарно приложим.

Относно дължимостта на разноски при прекратяване на делото, законодателят в чл. 143, ал. 3 и ал.4 от АПК, е регламентирал изрично само една от хипотезите с правен резултат прекратяване на съдебното производство, а именно - оттегляне на жалбата. Член 159 от АПК, обаче, съдържа още основания за прекратяване на съдебното производство. За тези хипотези на прекратяване на съдебното производство АПК не съдържа регламентация относно разноските - законодателят нито ги е посочил в чл. 143, ал. 3 и 4 АПК, нито ги е изключил изрично като хипотези, при които не е налице отговорност за разноски. Следователно за тези хипотези на прекратяване на съдебното производство, законодателят не е регламентирал отговорността за разноски в АПК. Налице е непълнота, която следва да бъде преодоляна, чрез субсидиарното прилагане на ГПК, на основание чл. 144 от АПК, а конкретно в случая на разпоредбата на чл. 78, ал. 4 от ГПК. Член 78 от ГПК установява, общия принцип на дължимост на разноските от страната, която с поведението си е станала причина за неоснователно предизвикания правен спор. Нормата на чл. 78, ал. 4 от ГПК регламентира правото на разноски на ответника при прекратяване на делото, като не поставя каквито и да било изисквания относно причината за прекратяването, предвид характера на отговорността за разноски като обективна и безвиновна.

От юрисконсулт Гоцева, която е надлежно упълномощен процесуален представител на ответника е извършено процесуално представителство, чрез представяне на писмено становище по спора. На основание чл.78, ал.8 от ГПК размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, препращащ към чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ, според който по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв. Настоящото дело не е с фактическата и правна

сложност, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на администрацията /Община Варна/, към която се числи ответника сумата от 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение. В този смисъл е съдебната практика определения на ВАС по адм. дела №№ 10830/2015 г., 11440/2016 г., 13880/2016 г. и 14542/2016 г.

Водим от горното и на основание чл.159, т.4 от Административен съд – гр.Варна,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ със седалище гр.Варна, представявано от Юлиан Атанасов Чолаков срещу Решение рег. № ДООИ17000102ВН_003ВН/13.07.2017 г. издадено от секретаря на Община Варна, в частта за несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело №2248/2017 г. по описа на Административен съд – гр.Варна.

ОСЪЖДА „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“ с представляващ Юлиан Атанасов Чолаков да заплати в полза на Община Варна сумата от 100 лева /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване от с частна жалба пред Върховен административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :